

Joan de Déu, Sant Vicens de Paul: cal dedicar totes les activitats al bé i al sacrifici; cal ésser meitat histèric i meitat àngel, però sempre ànimes sublimes que somïn al marge dels egoïsmes humans.

Els metges no som res d'això ni tenim per què ésser-ho. Som homes que hem seguit una carrera i que tenim dret a viure d'ella.

Analitzant en el fons moltes d'aquestes filantropies i desprendiments caritatius de la classe mèdica, tal vegada podria descobrir-s'hi un esperit comercial, un anunci més o menys confessable, una ànsia de propaganda i d'exhibició.

Això també és inadmissible. El metge deu conèixer quins són els seus deures, però també quins són els seus drets, i fer-los respectar. Un servei gratis, si en ell s'explota la malaltia buscant-hi ensenyament o reclam, ja no és un servei prestat gratuïtament; és un servei prestat amb usura.

Per a aprendre, per a fer clínica, hi han les Facultats: per a això són. En últim cas, al malalt se li ha de fer saber que va a fer un gran servei a la Ciència, ja que va a ésser utilitzat com mitjà d'estudi i d'experiència personal. Disfressar amb els mirallets de places gratuïtes l'anar a con-

tinuar els anys passats en les aules i el volguer augmentar una cultura especialitzada no és correcte.

A certs càrrecs, principalment en els establiments benèfics, han d'anar-hi professors ja tan fets, d'autoritat tan reconeguda, que hi vagin solament a realitzar grans beneficis al malalt. A aquests llocs no s'hi pot anar per aprendre ni per a especialitzar-se. Finalment, l'excés de càrrecs gratuïts està perjudicant nostra professió, perquè s'arriba a l'acaparament d'aquests fantàstics llocs i els metges joves no troben punt on actuar.

Dels metges rurals que voldrien venir a exercir a les grans poblacions, més val no parlar-ne, car ensopeguen amb la falta absoluta de facilitats per a la seva orientació i sense aquesta base de sous i guanys fixes que tothom que comenci a lluitar necessita.

La Federació de Collegis mèdics faria una feina de gran utilitat si prohibís la prestació de serveis gratuïts. Tot càrrec gratuït representa en síntesi una falta de sentit moral.

DR. J. ALVAREZ-SIERRA

(Revista Mèdica de Alicante).

Secció Oficial

Estatut del Sindicat de Metges de Catalunya

Aprovat per l'Assemblea extraordinària de Delegats, celebrada el dia 6 de Desembre de 1924

I.—Institució

Article 1. El Sindicat de Metges de Catalunya és una associació professional de metges residents a Catalunya.

II.—Objecte

Art. 2. El Sindicat de Metges de Catalunya té per objecte la defensa dels interessos morals i materials dels metges i al mateix temps, l'enobliment de la funció social de la classe mèdica, intervenint en els assumptes relacionats amb l'exercici de la medicina, en l'organització i sosteniment d'organitzacions de previsió, cooperació i socials.

III.—Dels socis

Art. 3. A l'ingressar al Sindicat, els metges deuran formular per escrit, una sollicitud on constin nom i cognoms, lloc i data de la llicenciatura, edat, lloc de residència i exercici i naturalesa; qual sollicitud admetrà o no el Consell sense perjudici d'anullar l'admissió quan la Secció Comarcal corresponent s'hi oposi amb motius fundats.

Art. 4. Els socis, per virtut de la seva residència, s'agruparan en Seccions Comarcals, per a llur organització i ús dels corresponents drets.

IV.—Deures dels socis

Art. 5. Els socis faran efectiva en el local social del Sindicat o en altre lloc prèviament de-

NOTA.—EL PRESENT ESTATUT, ANUL·LA I DEIXA SENS VIGOR ELS ANTERIORS REGLAMENT I ESTATUT.